

FASORI HARANGSZÓ

A Budapest Fasori Református Egyházközség Hírmondója

Újfolyam 20. szám

2003. március

Gyümölcsstermés

Jézus mondja: „*Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők; aki énbennem marad, én pedig őbenne, az terem sok gyümölcsöt; mert nálam nélkül semmit sem cselekedhettek.*”

(János 15,5)

Sokan még aludtak újév napján, amikor a fenti Ige programot adott nekünk a 2003.

Évre. Ezért is, meg azoknak is, akik átvettük ezt az üzenetet, legyen emlékeztetés és megerősítés új-ságunk igei bevezetője. Ebben az Igében megmondja Jézus a tanítványi élet feladatát és azt is, hogy mi a feltétele a feladat ellátásának. A tanítványi élet feladatát ebben az egy-szóban összefoglalhatjuk: gyümölcsstermés. Hálát adunk Isten-nek azért, hogy az utóbbi években sokan elindultak közöttünk is Jézus követésében. Az „újszülött” gyermek nem a feladatokon gondolkodik, hanem örül az új élet ajándékának. Ízlelgeti a bűnbocsánat, a kapott békesség, belső öröm, új gondolkodásmód szívet betöltő gazdagságát. De a kezdeti lépések után lassan tanulja azt is, hogy feladata van. Sőt! A hívő élet egészséges növekedésének feltétele a „gyümölcsstermő” életforma. Adok, mert kaptam. Jézus pontosan elénk adja ezt a szőlőtő-szőlővesszők példázatában. A szőlővessző életének egyetlen értel-

mes „küldetése” a gyümölcsstermés. A hívő élet egészséges életformája Isten országában ugyanez. Közben arra is rájövünk, amit így fogalmazott a költő: „Minél többet adsz, te magad annál gazdagabb maradsz.” – Nem véletlenül olvassuk a táalentumok példázatában az Úr dicséretét így: „*Jól van, jó és hű szolgálóm, a kevésen hű voltál, sokat bízok rád ezután...*” (Mt 25,21).

Tehát a jó szolgálat jutalma: a több szolgálat! – Természetesen a világ más-ként gondolkodik. Ez is mutatja, hogy a világ élet-formája nem a tanítványi életforma. Egyetlen példa erre. Fialokat kérdeztek évekkkel ezelőtt, hogy szeretnék-e majd gyermeket? 1-3 százalékuk mondta akkor azt, hogy nem kell gyermek neki. A múlt évben a megkérdezettek 15-20 százaléka válaszolta ezt. Mikor az indoklást kérdezték, a legtöbben azt mondták: – Mert akkor megmarad a szabadidőm. Kapni, kapni... Lassan már mindenben (a szerelemben is) ez uralkodik. De nem erre teremtett bennünket Isten, és ha újjá-teremt az életünket, az eredeti program szerint – a gyümölcsstermésben – gazdagít meg.

Mit jelent ez az életforma? Két területet jelöl meg a Biblia: egyik, ami bennünk, és a másik, ami általunk megy végbe.

MAGVETÉS

Ami bennünk megy végbe, az a gyümölcsstermés egyik fele és a Galata 5,22-ben olvasható: „A Lélek gyümölcse: szeretet, öröm, békesség, béketűrés, szívesség, jóság, hűség, szelídség, mértékletesség.” Kilenc szőlőszem. Ha egészséges a hívő életünk növekedése, ezek a „szemek” érnek bennünk. Legyen biztatás számunkra Mózes élete, amelyről nem is olyan régen ezt olvastuk a napi Igék során: „Mózes igen szelíd volt, minden embernél inkább, akik a föld színén vannak” (4 Mózes 12,3). Pedig ifjan milyen más indulattal ismerhettük meg őt. De érlelődött a gyümölcs. Nem baj, ha nem tökéletes az Isten embere, de az baj, ha a múltó évek után is ugyanaz marad. Ha egészséges a hívő életünk, a Gazda a szőlőtőkén ízes gyümölcsöt érlel. Egyikünknek éppen a béketűrést tanítja és kemény körülmények, emberek közé engedi, másikunkban az öröm ízét érleli, mert alaptermészetére nézve szomorú, panaszos élet. Az Úr „ízessé” akarja tenni a gyermekeit.

Ami általunk megy végbe, az a gyümölcsstermés másik fele: Isten országa építése. Mások Jézushoz vezetése, hitre segítése. „Kövessetek engem – mondja Jézus – és én azt művelem, hogy embereket halásszatok” (Mt 4,19) – Halálból életre! – Ezer formája van ennek. Más és más képességeket kaptunk. A Biblia „kegyelmi ajándéknak” mondja, amit minden hívő ember másként kap, hogy küldetését betölthesse. Van, aki idős, beteg életével helyhez kötött, de hűségesen imádkozik a gyülekezetért, szolgálattevőként, Isten országa épüléséért, az Ige hirdetéséért, új megtérőkért. Másnak adatott, hogy vigasztalni tud nehéz helyzetben lévőket, tanácsolni, meghallgatni, bátorítani rászorulókat. Megértettük, hogy a tanítvány a jövedelme egészével úgy számol, hogy az az Úr, de a tizedét már előre félreteszi és Isten országa építésére fordítja. Ezt nem lehet követelni senkitől, de Isten gyermekeinek személyes tapasztalata: „Van olyan, aki bőven

adakozik, és annál inkább gazdagodik; és aki megtartóztatja a járandóságot, de ugyan szükkölködik” (Péld 11,24), és a másik Ige is igaz: „Az Isten pedig hatalmas arra, hogy rátok árássza minden kegyelmét; hogy mindenben, mindenkor teljes elégségetek lévén, minden jótéteményre bőségben legyetek” (2 Kor 9,8). De felsorolhatatlan az Isten országa, benne a gyülekezet építésének sokféle módja: a kétkezi munkától, a látogató szolgálaton át a csendes hetek lebonyolításáig, a gyermekmegőrzéstől a leprás betegeknek fáslik készítésén át a Harangszó kézbesítéséig. „De mindezt egy és ugyanaz a Lélek munkálja, aki úgy osztja szét kinek-kinek ajándékát, amint akarta” (1 Kor 12,11).

Mi a feltétele a gyümölcsstermésnek? Nagy ajándék, hogy a gyümölcs nem belőlünk terem, hanem Jézusból. Szőlőtő – szőlővesszők! Nem megtanuljuk Tőle, hanem Ő termi bennünk. Nem erkölcsi kategória kérdése, hanem a Jézussal való folyamatos kapcsolat következménye. „... aki énbennem marad, én pedig őbenne, az terem sok gyümölcsöt: mert nálam nélkül semmit sem cselekedhettek.” – Ezért ne mondd, ha Jézusé vagy, hogy én ezt nem tudom megtenni. Mondd inkább azt: – Uram! Amit Te szeretnél elvégezni bennem és általam, itt vagyok, kész vagyok rendelkezésedre állni. Gazdag, folyamatos Jézussal való kapcsolat eredménye: a gazdag gyümölcsstermés. Az üdítő hívő „olyan lesz, mint a folyóvíz mellé ültetett fa, amely idejében megtermi gyümölcsét, és nem hervad el a lombja” (Zsolt 1,3). Ezért keressük a vasárnapi istentisztelet mellett a hétközi igealkalmakat is, ezért megyünk csendes hetekre, igyekezünk gazdagon töltekezni az éltető Igével.

Ha Jézus tanítványai vagyunk, földi küldetésünk lényege: gyümölcsstermés. – Nagy kegyelem, ha ezt megérthetjük, még nagyobb, ha ebben élhetünk. Úgy legyen. Ámen.

Végh Tamás lelkipásztor

LELKI HÁZUNK TÁJA

Kilencvenéves a templomunk

Ezerkilencszáztizenhárom június 1-jén szentelték fel templomunkat, melyről minden nemzedék, amelyik megtölti azt, hálaadással emlékezik meg. Szeretnék mi is megköszönni 2003. június 1-jén, a 90. évfordulón a lelki hajlékot.

A Protestáns Egyház és Iskolai Lap így írt az akkori ünnepélyről: „A budapesti egyház csodálatosan nagyszerű fejlődésének egyik hatalmas megnyilvánulása és bizonyossága volt mindaz, ami ott végbement. Eszünkbe jutott ez alkalommal a hálaadásnak megragadó Igéje, amely a pátriárcha ajkain ott a Jordán vizénél elhangzott. Mert hogyan is költözött ide ama nagy türelmi szózat elhangzása után a mi református egyházunk? Valóban a maihoz viszonyítva, nem volt sokkal többje egy pácánál. Ma hat serege, parochiája és öt temploma van! Egyik legnépesebb sereg új templomába mentünk be a jelzett napon nagy örömmel. Mert igazi örömmel és hálával töltötte meg lelkünket mindaz, amit ott láttunk és hallottunk. És pedig elsősorban maga az ünneplés tárgya, a templom. Nem mindennapi jelenség. Egy nagy gondolat megtestesülése. Az erő és szépség, a «rég» és az «új» ölelkezésének jelképezője minden részletében. Kívül a hatalmas, bástyaszerű, faragott kövekkel burkolt torony, a szilárdságnak mozdíthatatlan, egy örök alapon való megnyugvásnak és az «ecclesia orthodoxa» ebből eredő erejének, hatalmának, karakterisztikus kifejezője. Magának a templomnak alakja, formája, díszítése meg azt hirdeti, hogy az egyháznak nem szabad elzárkózniya külső megje-

lenésében, intézményeiben, munkáiban, eszközeiben, a körülötte nyüzsgő, vele szemben új meg új követelményekkel fellépő modern igények elől. Ezt a gondolatot fejezi ki a templom belseje, felszerelése is. A hatalmas, modern díszítményekkel ékeskedő kupola, a masszív karzatok, a fekete márványhasábokból alkotott szószék, a felette elhelyezett pompás orgona, a szószékhez hasonló stílusú, márvány alapon nyugvó úrasztala, a modern fűtési és világítási berendezés a szép csillárokkal, szóval mindazok, amik ott láthatók, impozáns hordozói a jelzett eszmének.”

Hálaadó szívvel készülünk mindnyájan a 90. évfordulóra, ahogyan leginkább méltó ez a mi Urunk előtt: „Ti magatok is mint élő kövek épüljétek fel lelki házá, szent papsággá, hogy lelki áldozatokkal áldozzatok, melyek kedvesek Istennek a Jézus Krisztus által” (1Pét 2,5).

Somogyi Péter lelkipásztor

A lélek lélegztvétele

Gondolatok az imádkozásról

„És amikor imádkozol, ne légy olyan, mint a képmutatók, akik a gyülekezetekben és az utcák szegletére fennállva szeretnek imádkozni, hogy lássák őket az emberek. Bizony mondom néktek, elvették jutalmukat. Te pedig amikor imádkozol, menj be a te belső szobádba és ajtódat bezárva imádkozzál a te Atyáddhoz, aki titkon van és a te Atyád, aki titkon néz, megfizet néked nyilván.” (Mt 6,5–6)

Napjainkban csak száguldunk, sokszor nem látva, mi a fontos. Belső elrendeződésre, Isten előtti megállásra biztat Jézus. Nyújtuk ki csak bátran hitünk karjait a mi Atyánkhoz! Tanít imádkozni. És amikor az imádkozó farizeus és pogány alakját állítja elének, példát ad arról, hogyan *ne* imádkozunk. „Ne ilyenek legyetek.” „Vigyázzatok” – mondja. Éppen a legszentebb dolognak, az imádságnak lehetnek veszélyei, „bűnei”, amiben elbukhatunk. Nemcsak az imádság hiánya bűn, hanem az is, ha fohásunk csak látszatimádság.

Vannak, akik egyáltalán nem imádkoznak. A hitetleneknek nincs „kapaszkodójuk”. Nincs kihez fordulniuk, csak panaszkodnak, átkozódnak, hogy milyen Isten az, aki elnézi megpróbáltatásait. Mikor elmúlt a veszély, akkor már el is feledkeznek Istenről, azt mondják: ezt is megúsztam.

Ahol megszakad a bensőséges viszony szülő és gyermek között, elidegenedik a gyermek, és egy másik világban érzi otthon

Húsvét. Krisztusnak feltámadása

Oh mindenható örök Isten, ki a te szerelmes Fiadat a halálból feltámasztottad minékünk életünkre és igazulásunkra, adjad, hogy a Krisztusnak jóságos ereje mibennünk lakozzék, mely által mi e világnak és a testiünknek szüntelen meghajlunk, és új életre támadjunk fel. Ámen!

(Részletek Szenci Molnár Albert imakönyvéből)

Nagypénteken a Krisztusnak szenvedéséről

Oh irgalmas és kegyelmes Úr Isten, hálaát adunk tenéked, hogy a te egyszülött Fiadnak nem kedveltél, hanem őt miérettünk halálra adtad, sőt a keresztfán való halálra; hogy minket az örök haláltól megszabadítson, és lett minékünk igazságunk, szentségünk, váltásunk, elégtételünk és megtisztulásunk. Adjad azt minékünk szent kegyelmeiből, hogy mi mindezeket teljes szívből higgyük, és ilyenképpen őaltala az örök életben részesek lehessünk. Ámen!

magát. Így válhat számunkra is idegenné a lélek lélegztvétele, a meghitt kapcsolattartás a Teremtővel. Jézus állandóan az Atyával való közösségben él, mert ez az Ő világa. Sokaknak azért nem fontos az imádság,

mert az Atya számára nincs idejük többé. Első a maguk világa, gondjaik, betegségeik, családjuk, állásuk és a többi.

Milyen veszélyeket rejlhet az imádság látszata? Alattomosabb az előzőnél. Minden imádság hamis önáltatás, görcsös erőlködés, ami nem Jézus Krisztus Atyjával való gyermeki kapcsolat. Jézus Krisztus óv imánk „zsidós és pogányos” veszélyeitől. A képmutatók az utcák szegleteiben állva imádkoznak, hogy lássák őket az emberek. Ilyenkor nem az a fon-

tos, akihez az ima szól, hanem az imádkozó maga, nem az Istennek szolt, hanem a publikumnak. Mit mond Jézus? „...imádkozzál a te Atyáddhoz, aki titkon van...” A képmutató imádságból hiányzik a szívünk, gyermeki vágyódásaink és bizalmunk. Az számít, hogyan imádkozunk, nem az, hogy mit. Még meghökkentőbb a pogányos imádkozó, aki vég nélkül siránkozik és kívánságait adja elő. Istent kényszeríteni akarja, hogy rá figyeljen, megtegye, amit Tőle kér, eszközként próbálja használni sorsa megoldásához.

Jézus azt mondja: színlelés, érdem, kikönyörgés helyett állj meg, küzdő, szegény, megpróbált ember lakások sötét szobájában. Semmi ne zavarja meg Istennel közösségedet. A „mi Atyánk” nem felhők felett trónoló Isten, hanem oly közel van, hogy a legkisebb gyermek gügyögését is hallja, érti és válaszol rá. Jézus Krisztus kezkesedik Isten alyai közelségeiről: a Fiú jelenti ki az Atyát.

Kérlek, testvérem, hogy ezek tudatában elevenítsd meg imaéleted – velem együtt.

Hartman László

ESEMÉNYNAPTÁR – A LEGUTÓBBI HARANGSZÓ ÓTA TÖRTÉNT:

- Az elmúlt hónapokban megkereszteltünk 15 gyermeket, 50 temetésen hirdettük az Igét és 15 házaspár kérte áldását házasságkötésére.
- December 14-én, a Budapest-Északi Református Egyházmegye közgyűlésén Végh Tamás lelkipásztort az egyházkerületi tanács tagjává, az egyházmegye missziói előadójává, dr. Szabó Mihály főgondnokot az egyházmegyei bíróság tagjává, Somogyi Péter lelkipásztort az egyházmegyei tanács tagjává, az egyházmegye ifjúsági, katechetikai, iskolai előadójává választották. Ekkor került sor Somogyi Péter lelkipásztor zsinati póttagként való beiktatására is, a többi egyházmegyei tisztségviselővel együtt.
- December 22-én délelőtt, karácsonyi családi istentiszteleten szolgáltak a fiatal családok, majd családi napon maradtak együtt, ahol örömmel voltak együtt gyermekek és felnőttek. Nagy élményt jelentett dr. Kovács Katalin testvérünk digitális diaporámája, amelyben a gyülekezetbe járó családok gyermekeit láthattuk a vetítővászonon egy-egy bibliai Ige kíséretében. Aznap este a Cserkész Szövetség tartotta karácsonyi alkalmát templomunkban.
- December 31-én gyülekezeti szilveszter estén vettek részt a gyülekezetből néhányan, ahol jó volt átélni a testvéri közösség örömet, majd beszélgetésben, imádságban készülni az új évrre, melyet úrvacsorai közösségben kezdhettünk el.
- Január 1-én átvehettük újévi lapunkat, amely Pálúr János és Fekete Attila közreműködésével készült el, és mindnyájunknak örömet jelent.
- Január 4-én, a Keresztýén Ismeretterjesztő Alapítvány Bibliai Barangolások nevű szolgálatának szolgálattevői találkoztak gyülekezeti termünkben, házigazdája Dénes Tamásné Szöllőssy Emőke gyermekmunkásunk volt.
- Január 5-én megkezdttük a Skótmisszió épületében szolgálatunkat, ahol hétről hétre hirdetik lelkipásztoraink az Igét 9 órai kezdettel.
- Január 12-én gyülekezetünkbl sokan vettünk részt a Református énekek a Zeneakadémián hangversenyén, ahol több Julianna iskolás gyülekezetünkhöz tartozó gyermek is énekelt és orgonistánk, Pálúr János orgonált. Felemelő alkalom volt.
- Január 18-án a Baár-Madas Református Gimnázium

énekkara adott hangversenyt templomunkban, igényes és szép műsorával az ausztráliai meghívásuk támogatására. Pálúr János kísérte őket.

- Január 20-val kezdődő imahét első estéin gyülekezeti termünkben voltunk együtt más felekezetek tagjaival együtt.
- Február 7–8-án presbiteri hétvégén voltak együtt gyülekezetünk presbiteri, hogy keressék Urunk vezetését szolgálatuk folytatáshoz.
- Február 10-én érkezett egyetemünk főiskolai karáról 2 hallgató gyülekezetünkbe és a Julianna iskolába gyakorlatra.
- Február 19-én az egyházkerületi közgyűlésen Somogyi Péter lelkipásztort, az Egyházkerületi Iskolai Bizottság tagjává választották.
- Február 19-én az esti bibliai közösségi órán Csépe Andrea misszionáriusnő tett biznyságot szolgálatáról.
- Március 2-án az ifjúsági istentisztelet keretében a Cédrus zenekar adott biznyságtévó hangversenyt gyülekezeti termünkben.
- Március 5-én a pasaréti gyülekezetben szolgáló Tomka Zsóka tett biznyságot látogatási szolgálatáról és annak tapasztalatairól bibliai közösségi órákon.
- Március 10-től kezdődően került sor a Julianna iskola felvételi beszélgetéseire, ahol Végh Tamás lelkipásztor volt a felvételi bizottság gyülekezetünk lelkészi tagja.
- Március 10–14-ig egyházmegyei lelkészhatén vett részt Mátraházán a Somogyi lelkészházaspár.
- Március 30-án adtak számot a tanultakról a felnőtt konfirmációra járó testvéreink.
- Április 6-án kerül sor a felnőtt konfirmációi ünnepi istentiszteletre, melyen az október óta készülő testvérek tettek biznyságot hitükről és elkötelezettségükről.
- Végh Tamás lelkipásztor vendégszolgálatot végzett a Betánia Szövetségben, Biatorbágyon, Budaörsön, Kisalagon, Klauzál téren, Mogyoródon, Nagymádon, Tenkén. Somogyi Péter lelkipásztor vendégszolgálatot végzett a Biatorbágyon a biai gyülekezetben, Hévízgyörkön, a Lónay gimnáziumban, Mátraházán, Pasaréten, Rákosligeten.

Mindezért az Úr legyen a dicsőség! Hordozzuk imádságban az előttünk lévő időt.

A kabát csoda

Bizonyosság gondoskodó Urunkról

A karácsony előtti vasárnapra, december 22-ére családi napot hirdettünk meg. A délelőtti istentiszteleten mindenki többféle ajándékot kapott. Isten üzenetét, zenei műsort, karácsonyi jelenetet, a testvéri együttlét örömet, a gyerekek ajándékcsoomagokat. Majd a közös ebéddel és a délutáni programmal folytatódott az emlékezetes nap. Zsúfolásig megtelt a gyülekezeti terem. Ma is jó visszagondolni a vetítésre, a közös játékra, a karácsony legnagyobb ajándékáról, Jézus Krisztusról szóló csoportos beszélgetésre. Fontos, hogy a gyülekezet családjába tarthatunk, ahol öröm együtt lenni baráti, testvéri családokkal és közösen haladni hívő életünk útján tovább. Hogy jön mindebbe az elbeszélésbe egy kabát csodája?

Először mi sem értettük, hogy történhetett, de az összepakolásnál kiderült, hogy valakinek a bundája ott maradt, és egy anyuka pedig hiába kereste a sajátját. Hitben bizonygattuk egymásnak: nem lopás történt, hanem valaki összecserélte a kabátokat. A nagy probléma azonban az volt, hogy az elvitt kabátban sokféle igazolvány és bankkártya is volt. Leültünk imádkozni, tudván, hogy az Úr látja mindezt, és van hatalma, hogy minden viszsza rendezhessen. Karácsonyra tervezett utazásokhoz az igazolványokra nagy szükség volt, és ugyanígy a pénzre is. Sokat könnyögtünk az Úrhoz és közben, ha kívülállónak elmondtuk, miért izgulunk most, ilyen visszhangot is hallhattunk: Nem kapjátok azt már vissza! Lehetetlen, hogy meglegyenek azok az iratok! Közös imádságban és hitben érkezünk el december 24-ig. Készülődünk családjainkkal a szentestére, de közben mindig ennek az anyukának, családjának a nehézsége járt az eszemben. Próbáltam intézkedni a

magam gondolatai szerint, vagyis felhívtam testvéreket, hogy nem tudnak-e valamit a bundáról. Végül minden erőm elfogyott, újra leroskadtam imádkozni: Uram, Te látod, hogy semmit nem ér az én intézkedésem, csakis Te tudsz itt csodát tenni velünk! Ahogy felkeltem az imádságból, betöltött hirtelen egy gondolat: Hagyjam az Úrra ezt az ügyet és örvendezzek annak, ami a mai nap öröme! „Egy gyermek született nekünk, Fiú adatott nekünk. Hívják nevét csodálatosnak, tanácsosnak...” Erre tekintettem és ez teljesen megnyugtató.

Másnap, 25-én Jézus Krisztusban való örömmel mentem az istentiszteletre, ugyanakkor a kísértés is ott volt a szívemben: Vajon Isten miért nem cselekedett még? Az igehirdetésben aztán Isten válaszolt, mikor arról volt szó: Istennek mi nem diktálhatunk, parancsolhatunk. Az Ő kezében vannak az idők, események, nekünk kell az Ő uralma alatt állni, alázatban járni! És miközben mindezen gondolkoztam, megláttam éppen velem szemben egy gyülekezeti tagon a keresett bundát!... Ó, Uram, milyen kegyelmes és szeretetteljes vagy! Mindig a karzaton szokott ülni ez az asszony, és most ide ült, szinte tálcán kínáld a megoldást. Kiderült, véletlen csere történt. Az iratok is ott lapultak a kabát zsebében. Milyen gondoskodó Úr vagy, hiszen így el tud utazni az a család, pont, ahogy tervezték, ma délből a rokonokhoz! Isten kegyelméből minden megoldódott, és közben sokat tanított nekünk Isten, erősítette a hitünket.

A másnapi, 26-i istentisztelet Igéje koronázta meg ezt a történetet a számomra. A karácsony célja a szabadítás! Az érti igazán a karácsony lényegét, aki rácsodálkozik Isten tetteire, a szabadítás csodájára, de még inkább a Szabadítóra: Jézusra! Úgy van, ahogy az Íge írja: „Csodálatos ez a mi szemünkben!”

Somogyiné Ficsor Krisztina

Állj a helyedre!

Apák az Úrral és egymás közt

Szeptembertől indult el – havonkénti rendszerességgel – az apakör, Somogyi Péter lelkipásztor vezetésével. Ízelítőül hadd soroljak fel pár címet, amelyekről eddig beszélgettünk, és megosztottuk egymással tapasztalatainkat: Állj a helyedre! (2Krn. 34,29-33; 1Kor. 11,3); A Tulajdonos (Ez. 18,4); Tanítás (Ézs. 38,19); Nevelés (Ef. 6,4); Intés és buzdítás (1 Thessz. 2,11). Tavasszal olyan témák várnak ránk, mint az ajándékozás, a dorgálás, az irgalmasság, a fenytetés és a felelősség kérdése.

Ezek az Istentől elkészített alkalmak nemcsak segítenek fölmérni lelki helyzetünket, igéi érettségünket, hanem annak fejlődését is elősegítik. Saját tapasztalatból tudom, hogy milyen nehezen beszélünk problémáinkról. Ezért is tartom fontosnak ezt az alkalmat, mert itt őszintén szólhatunk az apa Istentől kapott feladatáról a családban. Van, aki újabb felismeréssel gazdagodik, van, aki megerősítést nyer az Úrban. A fent említett címekből is kiderül, hogy Isten milyen felelős helyre állított bennünket, apákat („...minden férfinak feje a Krisztus, az asszony feje a férfi, a Krisztus feje pedig az Isten.” 1Kor. 11,3) Mi, apák, vegyük komolyan a ránk bízott feladatot, és ragadjunk meg minden alkalmat, amely elősegíthet bennünket ebben!

Tanuljuk meg, hogy az Úr a Tulajdonos („Mert minden lélek az enyém: az apák lelke is, meg a fiak lelke is az enyém.” Ez. 18,4),

hogy mit kell tovább adnunk („Az apák tanítják fiaiknak, hogy te hűséges vagy” Ézs. 38,19), hogy hogyan és mikor („Maradjanak a szívedben azok az Igék, amelyeket ma parancsolok neked. Ismételd azokat fiaid előtt, és beszélj azokról, akár a házában vagy, akár úton jársz, akár lefekszel, akár fölkelsz! Kösd azokat jelként a kezre, és legyenek fejdíszként a homlokodon.” 5Móz 6,6-9), és hogy miként neveljük gyermekeinket („Ti apák pedig ne ingerejlétek gyermekeiteket, hanem neveljétek az Úr tanítása szerint fegyellemmel és intéssel.” Ef 6,4).

Jelenleg kisgyermekes apák járunk az apakörre, de szeretettel várjuk a nagyobb gyermekek apukáit is, mert az ő tapasztalataikból is sokat tanulhatunk. Buzdítok tehát minden apát a gyülekezetből: jöjjön el, hogy együtt gazdagodhassunk az Ige fényében!

Demeter Zoltán

Egyházi tisztújítás

A Magyarországi Református Egyház egységes választójogi törvényének értelmében (1996.I.tv.) 2002. december 31-vel lejárt valamennyi egyházmegyei, egyházkerületi testület és tisztségviselő, valamint a Zsinat megbízatása. A választások eredményeképpen egyházmegyénk esperese: Simonfi Sándor lp. (Rákospalota-Óváros); gondnoka: Veres Sándor mérnök (Csillaghegy). Egyházkerületünk püspöke: dr. Szabó István lp. (Budahegyvidék); főgondnoka: dr. Nagy Sándor villamosmérnök (Törökőr). A Zsinat lelkes elnöke: dr. Bölcsei Gusztáv püspök (Tiszántúl); világi elnöke: dr. Nagy Sándor főgondnok (Dunamellék).

Csodák Tahiban

Tábori megtartások

Van egy táborunk Tahitótfalun, melynek neve jól ismert: Isten Tábora. Sokan voltak már ott a gyülekezetből, és nem titkolom, az a szándékom ezzel az írással, hogy ezen a nyáron is sokan eljöjjenek az ott szervezett alkalmakra. Csodák sorát éljük át ott folyamatosan.

Már a tábor léte maga is csoda. 1998 tavaszán egy fohász fogalmazódott meg a tábor gypén: Bárcsak lehetne ez a hely gyülekezetünk táborhelye... S egy év múlva ez Isten kegyelmes szeretetéből valóság lett. Szemtánuk mesélték, hogy az arra kerekedők majd leestek a bicikliről, amikor a volt úttörőtábor helyén ezt a kiírást látták meg: Isten Tábora, – a Fasori Református Egyházközség konferenciatalepe. Ha pár héttel később akartuk volna bérbe venni, megveszi előlünk egy milliomos az önkormányzattól. Egyedül az Úrtól kaptuk, arra az időre, amíg Ő akarja. Élünk ezért, amíg lehet, a Tőle kapott lehetőséggel!

Majd – hogy a legfontosabb csodával folytassam – átéltem ott annyiszor, hogy Isten megszólított, megújított fiatalokat, időseket egyaránt. Mindennél nagyobb öröm látni a ragyogó szemeket, hallani a boldog bizonyosságtételeket: „Jézus Krisztus megtalált engem, gyermekévé fogadott, megszabadított! Nehéz szívvel jöttem, hálás örömmel megyek haza!”

Örömmel gondolunk arra, hogy már négy éve folyamatosan hirdettük ott az Ige. Nyaranta hat héten át (konfirmandus-, gyerekhetek, felnőtt-, családos hetek, ifjúsági alkalmak) és a különböző csendes napokon. Ha összeszámoljuk, az évek alatt már körülbelül húsz héten át. Közben kívülről is szépül a tábor. Hálás szívű gyülekezeti tagok újították fel, építenek hozzá, teszik rendbe évről évre az épületet és a hatalmas sportterületet. Gondol-

kozzunk el mindannyian, mi mit segíthetnénk ebben! Valaki így fogalmazott egyszer: Ez a munka gyógyterápia mindenki számára!

Hálás a szívünk a sokféle megtartásért, amit ott átélünk. Isten védelmét tapasztaltuk minden héten. Egyszer meg akarta valaki lopni az ifjúsági tábor résztvevőit. Kis idő múlva rendőrként telefonált vissza a táborba, ahol éppen Isten segítségével imádkoztak a testvérek. Bár meg tudta tévesztetni őket, mégis, Isten leleplezte őt, és pár órán belül minden visszakerült hiánytalanul a tulajdonosokhoz.

Menjek vagy maradjak?

Tábori hívogató

Bizonyosságtételnek és tanulságul számomra sorokat, s egyben hívogatónak mindazon szülők és fiatalok számára, akikben kétségek vannak, hogy elmenjenek-e a nyári táborokba, kincskereső táborba vagy konfirmandushétre.

Tavaly az osztállyal Szigetszentmártonra mentünk erdei iskolára. Nagyon jól éreztem magam ott, és azt gondoltam, hogy elmegyek a konfirmandushétre is. Egy héten keresztül vártam. A világegyetem sem hagynám ki! – mondogattam. Ám az indulás előtti napon hirtelen úgy éreztem, hogy mégisincs kedvem menni. Azzal magyaráztam, hogy nekem mindennél fontosabb a családom. Estére nagyon rossz kedvem lett. A szüleim azzal nyugtattak, hogy értem jönnek a táborba, ha nem érzem jól magam. Másnap reggel szívdobogva vártam, hogy milyen lesz az indulás. Somogyi Péter bácsival utaztam ki Tahiba, Isten táborába. Próbáltam a legjobb kedvemmel elővenni... Izgatott voltam, amikor megérkeztünk, mert sehohol nem láttam a barátaimat. Aztán Péter bácsi meg-

Tavaly együtt magasztaltuk az Urat az árvízi megtartásért. Nem jött be a víz a táborba, pedig egy szigeten található. Isten megtapasztaltatta velünk is Igéjének valóságát: „...A föld folyókat ömleszt. Látnak téged és megrendülnek a hegyek, gátat tör a víz-ár, harsog a hullám, és magasra emeli karjait... De én örvendezni fogok az Úrban, és vigadok az én szabadító Istenemben.” (Hab 3,9–10;18)

Hányszor adtunk hálát az egész közössel egy-egy csendes napon, hogy a meteorológia rossz, esős időt jelzett, és mi mégis

szépen eltölthettük az egész napot, mert az eső csak akkor jött, amikor hazaértünk. Sokszor a szél is elállt, és a csapat sportos tagjai örömmel focizhattak a pályán. Ugyanakkor megtapasztaltuk azt is, hogy ha Isten rossz időt adott, megáldotta a benti programokat, és a zsúfoltság ellenére is szép alkalmakról tértünk haza.

Hálával emlékezni jó! Folytasd ezert a felsorolást, Testvérem, megnevezve a táborunkban átélt csodákat, és átélői, részesei ebben az évben is Isten csodálatos tetteinek!

S.F.K.

kérdezte, hogy melyik faházban van Zoli és Janó. Az utolsó házban kaptunk szállást. Néztem, hogy kikkel leszek együtt a héten. Volt, akit csak látásból ismertem, volt, akit még sosem láttam. Figyeltem, ahogy a társaim pingpongoznak. Odajött hozzám egy lány, aki valahonnan tudta a nevem. Katinak hívták. Mondtam neki, hogy nem érzem jól magam, mert nem ismerem senkit. Ő erre azt mondta: Dehogynem! Ismered Zolit, Janót és most már engem is!

Ez kicsit megvigasztalt, de az alkalmakra még mindig bánatosan mentem. Este

felhívtam Apát, hogy jöjjen értem, mert a tábor egy katasztrófa... Azt mondta, hogy várjunk még egy napot, és ha akkor sem érzem jobban magam, eljön értem. A következő napon megismerkedtem a többiekkel is. Sokat játszottunk, jók voltak az igei alkalmak és a beszélgetések. Tetszett, amikor együtt énekelünk, mert Péter bácsi szintetizátoron kísért bennünket, így nem volt nehéz megtanulni az énekeket. Minden megváltozott, kezdtem

magam otthon érezni. Este megint hívtam apát, de már jó hírekkel. Ő is megkönnyebült, én is. Rájöttem, hogy Isten csodálatos kegyelmét kaptam meg.

Gyorsan eltelt a hét, haza kellett menni. Nehéz szívvel váltam el új barátaimtól, csak az vigasztalt, hogy fogunk még találkozni. Már könnyes szemmel tértem haza. Este lett. Nálunk az imádkozás ideje. Akkor aztán rám tört a zokogás. Csak sírtam egész este. Hiányzott Isten Tábora. Azt a hetet, míg élek, nem felejttem el!

ifj. Pócsik Tibor

Mi okoz lelki válságot korunk emberének?

Honvág az atyai ház után

Ha tömören akarnék fogalmazni, azt mondanám, hogy az Istenről és emberről alkotott helytelen kép okozza lelki válságainkat.

Minden ember szeretne fontos és megbecsült lenni. Vágyakozik a szívünk, hogy szeressenek bennünket. Tehát az alapvető lelki válság oka az, hogy e dolgok hiányától szenvedünk. Emiatt értéktelennek érezzük magunkat, és nem látjuk életünk értelmét.

Valóságos válságérzetet kelthet, ha nem tudom, ki is vagyok valójában a többi élőlény között. Látom a növények, állatok életét, tudok biológiai, fizikai törvényekről, s nem tudom hova sorolni magam. Valahogy az ember seho-va sem illik. Vannak ugyan válaszok – emberi gondolatok –: Darwin és Freud magasrendű állatnak tekint engem. Ez már egy fokkal jobb, mintha csak egy mechanikus szerkezet lennék. Aztán Rogers tovább lépett, megengedte, hogy észrevegyem, vannak olyan képességeim, amelyek az állatoknak nincsenek. Jól hangzik. De nekem valami mégis hiányzik. Szeretném tudni, honnan jöttem, miért élek, mi az élet egyáltalán (talán csak képzelem, hogy létezek – ahogyan Keleten vallják?) Nem jó egyedül, de ha társam van, azzal mindig baj van. Mindig összeütközöm valakivel valami miatt. Egyszerűen: így nem jó! Van egy titkos vágyam. Milyen jó lenne valaki, aki hatalmas, erős, és még szeretne is! Nemcsak elmondhatnám neki minden kínom, keservem, hanem adott esetben meg is védene. Nemcsak másoktól, hanem sokszor magamtól is. Milyen furcsa, erre is rá kellett jönnöm, sokszor a magam ellensége vagyok. Erre aztán kevés állat képes! Mindez elég nagy lelki válságot jelent a számomra. Ráadásul különös „csoportos örületet” tapasztalok magam körül. Mindenki rohan!

Nemcsak a lábaival, hanem belül, a lelkében is. Ki vagy mi hajt bennünket?

Gyermekkoromban jártam hittanra, meg templomba is vittek a szüleim. Ott hallottam először azt, hogy van egy Isten, aki minket, embereket és mindent, amit magam körül látok megteremtett. Ez megnyugtató. Valahol mégis van valaki.

Mégsem éreztem vágyat a szívemben, hogy ezt a Valakit megismerjem. Ugyanúgy mentem az ösztöneim után, ahogyan az állatok is teszik. De ők bizonyára jól érzik magukat a saját életterükben, amit én magamról nem mondhattam el. Annak ellenére sem, hogy az én képem „rendben” volt. Jónak, becsületesnek gondoltam magam. A környezetem, vagyis a szociális tükröm sem igen mutatott mást, vagy ha igen, azzal nem foglalkoztam. Természetesen létezett egy ideális énem is, amilyen szerettem volna lenni. Főleg a külsőmmel nem voltam megelégedve. (Az ember még Isten gyermekeként is hordozhat magában ilyen lappangó elégedetlenséget.) Sokat kellett bennem Isten Lelkének dolgoznom, míg megismertem a valódi éneket. Ezt tanulgatom, azt hiszem, földi életem végéig. Ma már tudom, hogy nem pozi-

tív vagy negatív, hanem valódi, reális énképre van szükségem. Isten kegyelméből már képes vagyok szembenézni kellemetlen önmagammal is. Az Ige tükrében felismerve magam, az Ő segítségével tudok változtatni a viselkedésem, ami énképváltozáshoz vezet.

Olyan jó volt megérteni a szív bibliai fogalmát. A szív egy „belső műhely”, ahol a dolgok eldőlnék, ahol a gondolataim, érzéseim fészkelnek. Feltehetem magamnak a kérdést: mi is az én szívem értékrendje? Mi vagy ki a legfontosabb a számomra? Ami vagy aki meghatározza a gondolkodásomat. Mennyi vágy van, vagy inkább volt a szívem mélyén: érdekek, élvezet, haszon, dicsőség, birtoklás. Ezek belső dolgok, de hatottak rá a biológiai szük-

ségletek, a neveltetésem, a közgondolkodás, és az aktuális ingerek. Ezekről a szívemben kavargó dolgoktól függ, hogy mit fogok cselekedni. Ó, bár csak ily tudatosan élhettem volna fiatal koromtól! De csak vallásos ember voltam, akinek élete középpontjában az Ego állt, és csak életem egyes területei voltak

Isten uralma alatt. Ez megnyilvánult a családi életben vagy a kulturális érdeklődésemben. Nem tudtam, hogy a szív az átkódolás helye, és létezik krisztusi lelkület, amikor ugyanazok a hatások érnek, mégis egészen más cselekedetekre ösztönöznek.

Elérkezett a csoda pillanata, amikor Isten

eltorzult képemé – aki voltam – Jézusban új szívet kapott. Életem minden területe az Ő uralma alá került, azóta Ő van a középben. Sajnos bejön a világi gondolkodás, de győzelmet venni nem tud, mert Isten kegyelme megtart ebben a kapcsolatban.

Egész életemben volt bennem egy érzés: csendes, napsütéses délutánokon, amikor egy vidéki rokonomnál a domboldalról bámultam a kéklő eget, a báránnyelűket, távolban az erdő sokféle zöldben pompázó fáit – felsírt bennem valami. Megtérésemig nem tudtam megfogalmazni, miért könnyeztem. Örültem a szépségnek, és félttem, hogy egyszer elveszítem. Ma már tudom, hogy ez az érzés az atyai ház utáni honvág volt. Isten hívott és várt. Én pedig félttem a rám váró semmitől. Minden embernek ez a baja! Honvágya van, akár tudja, akár nem. És mit csinálunk kínunkban? Nem keressük azt az Istent, aki egyedül tud segíteni, hanem, mint a birkák, megyünk és utánozzuk egymást.

Egy napon az Andrássy úton több kereszteződésben színpadokat állítottak fel, ahol éjszakába nyúlóan játszottak különböző zenekarok. Kimentem néhány percre körülnézni, mert a párhuzamos utcában lakom. Hirtelen azt gondoltam, ennél a pokol sem lehet szörnyűbb. A mellkasomat úgy ütötték a hangok, mint az újraélesztésnél az a vasalóféle szerkezet. Az utcán rengeteg ember, sok fiatal szülő picit babákkal! A mi utcánk nyilvános illemhely, mindenfelé szemét és bűz. Talán most láttam életemben először ennyire testközeli, hogy hová vezet korunk lelki válsága.

Hálát adok Istennek, hogy engem kimentett ebből az állapotból. „Mert meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet... nem szakaszthat el minket az Istennek szerelmétől, mely van a mi Urunk Jézus Krisztusban.” (Róma 8,38–39)

Tikászné Gréti

Ajándék Istennek és a magyaroknak

Szenci Molnár Albert és a genfi zsoldárok

A gyöttrődések éjszakáján a tanítványok Jézussal voltak, és zsoldárokat énekeltek. Valami ehhez hasonló történik református istentiszteleteinken napjainkban is: Jézussal vagyunk, és vele együtt Istent magasztaló énekeket zengedezünk, teljes szívből. Énekeskönyvünkben a 150. zsoldár után ezt a bejegyzést olvashatjuk: „Mind a százötven zsoldár szövegét magyar nyelvre fordította Marot Kelemen és Béza Tódor francia verseiből 1606. március 9. és május 24., valamint szeptember 1–23. napjai közötti időben, tehát nem egészen száz nap alatt Szenci Molnár Albert (1574–1634). Munkájának végeztével ezt írta naplójába:

Bódás János
ZSOLTÁROS PRÉDIKÁTOR
(részlet)

Népedért voltál mindhalálig vándor zsoldárfordító, szegény prédikátor. Bolygó lábad rég a csillagokra hágott, s lelkedből most is csapkodnak a lángok, miktől a szívünk tüzes szárnyakon száll, ha felcsendül a drága, régi zsoldár.

•••

S hogy a hazát a két pogány teperte, az árva nép a zsoldárt énekelte, dörgött a pusztító, félvad századokba:

– Tebened bízunk eleitől fogva!

Laus viventi Deo (Dicsőség az élő Istennek!)”.

Szenci Molnár Albert Szencen született. A tanulásra fogékony gyermek Magyarországon számos iskolájába eljutott. Első híres diákkori állomása Gönc volt. Egy életre szóló élményt jelentett számára az ott folyó bibliafordító munka, amibe ő maga is besegített. Szent hely maradt a fiatal embernek a város, s különös alkalom, hogy épp akkor benne élhetett, s Károli Gáspár környezetéhez tartozhatott. Az ő példája nyomán fogalmazódott meg

szívében a vágy, majd az elhatározás arra, hogy hasznos emberré váljon, és egykor ugyanúgy megajándékozhatta szegény magyar népét valami szépséggel, jóval, mint az „istenes vénember”.

A garabonciás diák járt Sárospatakon, Debrecenben, és Európa számos egyetemén tanult, sok neves emberrel találkozott. A végiglátogatott országok nyelvei mellett megtanulta a bibliai nyelveket. A híres heidelbergi egyetemen is tanult. A gyülekezet zsoldáréneklése Genfben ragadta meg – érezte, hogy milyen erő van annak szövegében és dallamában is. De jó lenne, ha a magyar gyülekezetek is így tudnának énekelni! – gondolta. Munkához látott. Nem volt könnyű versbe szedve és a dallamhoz igazítva magyarra fordítani a francia zsoldárokat. Ámde megbirkózott velük. Mindmáig az ő szövegét énekeljük, és azokból a magyar nyelv szép

ségét, erejét és gazdagságát is megismerhetjük. Teljesítménye egyedülálló! Évszázadok múltán nyelvészek is a legnagyobb elismeréssel beszélnek róla. Ez valóban csak Isten Lelkének ihletésére történhetett így.

Szenci Molnár Albert minden pénzét könyvekre költötte. Ő maga is írt könyveket. Ő fordította le először magyarra Kálvin Institutóját. Írt latin–magyar szótárt, magyar

nyelvtant, megjelentette a Károli Bibliát javított kiadásban. *Bethlen Gábor* hívására Kolozsvárra költözött, és ott töltötte élete utolsó éveit. A házsongárdi temetőben nyugszik. Szépen faragott fejfájára ezt vészték: „Itt várja Jézusát Szenci Molnár Albert zsoldárköltő és bibliafordító 1574–1634”.

Összegyűjtötte: Dévai-Józsa Gábor

Készül a www.fasor.hu!

Fasori Információs Misszió

Somogyi Péter lelkipásztor vezetésével gyülekezetünk tagjaiból februárban megalakult a Fasori Információs Misszió (FIM), amely megkezdte a Fasori Református Egyházközösség internetes honlapjának kidolgozását. A munka ütemezése szerint a honlap-templomunk kilencvenéves jubileuma alkalmából – tavasz végén, nyár elején kezd majd el működni a világhálón www.fasor.hu címen. A FIM tervei szerint a honlapon néhány igehirdetés-sorozat teljes terjedelmében olvasható lesz (Somogyi László tavalyi evangelizációja, valamint a lelki fegyverzetéről és a Mi atyánkról szóló), és hangzó formában (MP3 file-ként) elérhető lesz a templomunkban elhangzott valamennyi igehirdetés több hónapra visszamenőleg. A honlapon olvasható lesz egyházközösségünk hitvallása, gyülekezetünk, templomunk története, bemutatjuk lelkészeinket, presbitériumunkat, számos információt adunk állandó alkalmairól (bibliaórák, pároskör, ifik és a többi), a Julianna iskoláról, a Szabó Imre Alapítványról, a Fasori Orgona Alapítványról (amely önálló honlappal is rendelkezik: www.foa.hu), Isten Táboráról Tahiban, a missziói szolgálatokról, a skót misszióról, csendes heteinkről és mindenről, ami a honlapra kattintó internetezőnek fontos híradás lehet. Az adatokat szép fotókkal szeretnénk színesíteni. A www.fasor.hu címen olvashatók lesznek a Fasori Harangszók számai, meghallgathatjuk havi énekünket, és a friss hirdetések mellett hírekkel is szolgálunk heti rendszerességgel a gyülekezetben történt eseményekről – szintén fényképekkel illusztrálva a történeteket (a híreket, beszámolókat folyamatosan fogjuk frissíteni). A FIM azt is szeretné, ha a honlapunkról a világhálón elérhető lenne a Heidelbergi Káté, az aktuális

LELKI HÁZUNK TÁJA

Bibliavásoló kalauz (a napi igék), sőt a Károli Biblia szövege is. A misszió nagy hangsúlyt fektet arra, hogy bárkit, aki a honlapunkra kattint, pontosan eligazítsunk, miként tudja felvenni a kapcsolatot gyülekezetünkkel (térkép, hivatali idő, cím, telefon és fax, e-mail és a többi). Fórumot is szeretnénk indítani, ahol gyülekezőnk tagjai, református testvéreink az

interneten megvitathatják az őket foglalkoztató kérdéseket. A honlap elméleti tervezése megkezdődött, sőt, már a technikai kivitelezés is folyamatban van. Reméljük, hogy az új honlap, a www.fasor.hu és az új misszió segíteni fog gyülekezetünk épülésében. Isten áldását kérjük a FIM munkájára és szolgálatára.

D. M.

Mondjatok dicséretet!

Református énekek II.

Várjuk a róla készült CD-felvételt! – Gondolom, hogy sokan vagyunk így, akik ott lehettünk a Zeneakadémián a Református énekek című sorozat idején, második hangversenyén. Sorozat, mondom, ami hagyományt is jelent, s amiben benne van reményünk, hogy ez a szép kezdeményezés jövőre és azután is folytatódik. Akik tavaly az első koncerten is jelen lehettek, és ismerik, hallgatják az arról született lemezfelvételt, azok tudják, felemelő élménnyel ajándékozza meg a hívő keresztyén embert ez a különleges rendezvény. Köszönet érte Böszörményi Gergelynek, a koncert szervezőjének és Pálúr János orgonaművésziünknek, aki a programot összeállította, és az énekeket improvizációival összekötötte.

Református énekeink január 12-én két órára most is az imádság házává avatták a Zeneakadémia Nagytermét, ahol a dicséretes és zsoltárok (a 328., a 164., a 42., a 299., a 479., a 459., a 390., a 326., a 329., a 90., a 274. és a 434. – hogy csak néhányat említsünk) a templomban, a gyülekezeti éneklés során nem hallható összhangban, szépséggel, tisztasággal, erővel, zeneiséggel, művészi előadással szólaltak meg, úgy, hogy az éneklésbe néha a közönség is bekapcsolódhatott. Az idén a Pasaréti Palló Imre énekkar, a Baár-Madas

vegyeskar, a Psalterium Hungaricum kórus, a Debreceni kántus, a felvidéki Fial Reformátusok Szövetségének kórusa és a Julianna Református Általános Iskola kórusa adta elő

az énekeket Arany János, Cseri Zsófia és Berkesi Sándor vezényletével. Szólót énekelt Kárpátiné Berkesi Boglárka és Basky István. A hangverseny zárószáma Gárdonyi Zoltán kórusműve volt. Mondjatok dicséretet – énekeltük, énekelték a testvérek Pálúr János kíséretével. S valóban, ez a hangverseny több mint kétezer református közös Isten-dicsérete volt! Várjuk, hogy az élményt CD formában is hazavihessük, s a koncertet újra és újra meghallgathassuk! Hála érte az Úrnak!

D M

BIZONYSÁGTÉTEL

Szabadulás az ördög öleléséből

Budapesten születtem 1977-ben. Gyermekkoromban a nyarakat vidéken töltöttem, nagyszüleimnél, akikkel sokat jártunk katolikus templomba. Soha nem szerettem azt a helyet, rémisztett a sok szobor, kép. Később sem értettem, miért kell ahhoz templomba menni, miért kell pap ahhoz, hogy én Istennel beszélgessek. Önbizalomhiánnyal küzdöttem már a kezdetektől fogva, minden pillanatban olyan érzésem volt, hogy engem bántani akarnak. Ez 16 éves koromig tartott, amikor megismerkedtem egy akkor csodálatosnak tűnő dologgal, a reikivel. A reiki japán szó, univerzális életenergiát jelent. Már tudom, hogy az ördög szolgálatába álltam. Reikis lettem, csatornája az „energiának”, ami a fejtetőn áramlik a testbe és a kezeken át távozik. Elhittem, hogy meg tudom gyógyítani magam, hogy mindig tudom, mi miért történik, és minden jóvátehető cselekedetekkel. Ez az ördög egyik legnagyobb hazugsága.

Asztrológiát is tanultam. Isten keresése fel sem merült bennem, sőt, csak egyre távolodtam Tőle, mondván, nincs Rá szükségem, hiszen itt mindent magam formálok. Ez volt életem legönzöbbségek időszeke, a saját tökéletességem volt a cél. Jóslással is foglalkoztam, abból kiindulva, hogy én teremtettem a magam valóságát, tehát tudhatom előre, mi fog történni. Ebben az okkult fertőzésfelhőben lettem felnőtt, ezek alakították ki gondolkodásmódot, kapcsolataimat, tanulmányaimat.

Eközben az ördög a számlát is benyújtotta. Minden tanfolyam sok pénzbe került. Elvégzésük után sokszor megbetegedtem. Ezt úgy magyaráztuk, hogy tisztulunk, a mérgező anyag távozása maga a betegség, tehát a fejlődés legbiztosabb jele. Ez a tökéletes megtévesztés is az ördög munkája volt.

Lelkileg bizonytalanságban éltem, soha nem tudtam, mi a jó, mi nem, féltem a szellemektől. Azt tanították, hogy a reiki az élet energiája. Féltem, mi lesz akkor, ha egy este nem reikizek? Meghalok?! Az ördög rabszolgája voltam. Sokszor éreztem magam az örület határában, mintha kettészakadnék, s egyik oldalon az üresség, a másikon a káosz.

S a legkétségbeesettebb időszak tetőpontján meghallottam az Úr szavát, Aki addig is sokszor szólt hozzám, de nem volt fülem, hogy meghalljam. Megtalálta azt az embert, akit mindig tiszteltem és szerettem. Ő már Isten gyermeke volt. Beszélgettünk. Támadtam, kötözködtem. Istenről beszélt nekem s az Ő Fiáról, Jézusról, aki meghalt érte, mondta mindezt olyan hittel és bizonyossággal, amely megérintett. Nem értettem, hogyan tudta egy pár órás beszélgetés a szilárd világképemet megingatni. Elhívott templomba. Jó volt, de az istentisztelet végén elmenekültem. Otthon elkezdtem olvasni a Bibliát. A szívemet érintette meg az Úr. Már nem tudtam reikizni. Mégsem haltam meg! Esténként imádkoztam, szerettem volna Jézust a szívembe hívni, de mindig jött egy hang: tényleg ez az igaz út? S minden este a hang győzött. Megbeszélgettünk egy találkozót a lekipásztorral. Sokat beszélgettünk az Úrról, az ördögről és az egyetlen útról. Megkérdezte, akarom-e Jézust követni, s készen állok-e rá. Még soha, semmiben nem voltam olyan biztos, mint ott, akkor, abban: igennel válaszoltam. Imádkoztunk, letettem bűneimet a kereszt elé, s Jézus felé fordultam.

Behívtam Őt a szívembe, új életet kaptam Krisztusban. Mindent az Úr elé viszek, s Őt kérdelem, mit az Ő akarata szerint való. Az Ő gyermekének lenni a legcsodálatosabb dolog.

Czémán Szilvia

Meddig mehet el az ember?

A klónozás csapdája

„Megteremtette Isten az embert a maga képmására, Isten képmására teremtette, férfivá és nővé teremtette őket és ezt mondta nekik Isten: Szaporodjatok, sokasodjatok, töltsétek be és hódítsátok meg a földet.” (1Móz 1,27–28.) Ezt parancsolta Isten a teremtéskor, de azt nem rendelte el, hogy másolással szaporodjunk... Az ember elvetemült szabadságában, amely átcsapott szabadosságba, már ezt is merészeli.

Elindultak a klónozással kapcsolatos állatkísérletek. Ma már arról szólnak a beszélgetések – még ha kétes hitelességűek is –, hogy sikerült embert klónozni.(?) Nem kisebb dolog forog kockán, mint az Istentől kapott élet tisztelete, a genetikai sokszínűség, az emberiség fennmaradásának lehetősége. Dönteni kell, a laboratóriumon kívül és belül, mit lehet és mit szabad megtenni mindabból, amire a tudomány állítólag képes.

Mi is az a klónozás? Másolatok létrehozása, molekulák, sejtek másolatának készítése. Az öröklődést meghatározó óriásmolekula, a DNS felfedezésével lehetővé vált a genetikai információ megértése és megváltoztatása. A DNS-szerkezet a legegyszerűbb vírusoktól az emberig ugyanazon az elven épül fel, így az 1970-es évek közepétől alkalmazható az úgynevezett rekombináns génekklónozási technika. (2001 elejétől ismert az úgynevezett emberi géntérkép is, amely nem „sorstérkép”, hanem csupán egy lexikális adathalmaz.)

A klónozás célja: szerv, szervezet létrehozása, azaz új élőlény alkotása. Dolli, a skótu juh a 276. kísérlet után született meg, köszvényes lett, s hamarosan elpusztult. (A kísérlet sejtmagátültetéssel történt.) A Dolli előtti kísérletek során a klónok jelentős sérülésekkel jöttek a világra. (Például egyik lábuk vastagabb volt, mint a másik.)

Ma már elvben embert is lehet klónozni sejtmagátültetéssel. Az emberrel történő kísérletek esetén is életek forognak kockán. Lehetőség van arra is, hogy születéskor a köldökzsinórvért és a méhlepényt eltegyék minden emberből, mert tele vannak úgynevezett embrionális őssejtekkel, amelyek később klónozásra is alkalmasak lehetnek. (Szó van őssejtbankok létrehozásáról is.)

Az emberek kilencven százaléka elítéli a klónozást, bár többekben él az a megdöbbentő hiedelem, hogy a szaporodásnak ez a módja idővel lehetőséget nyújt az örök életre.(!?)

Mit szólnak ehhez, kedves testvéreim?

A klónozást a legtöbb orvos-genetikus is elveti. A kutatók felhívják a figyelmet arra, óriási tévedés, hogy tökéletes emberi másolatokat lehetne alkotni, mert az élményeket, tapasztalatokat, az emlékeket a genetikai állománnyal együtt nem lehet tovább adni.

Megkérdezték egy tudóstól: elképzelhető, hogy egyszer „megalkossák” Jézus Krisztus mását?(!) Azt válaszolta, hogy ha a torinói lepel Jézusé, és rajta van a Megváltó vére, ez elvben lehetséges. De hozzátette: nem volna senkinek sem a javára... – Keresztyén ember számára még a kérdés felvetődése is elfogadhatatlan!

Figyelmen kívül hagyhatja-e a tudomány az etikai normákat? Sokan azzal érvelnek, hogy a tudománynak nincs, nem is lehet ideológiája, mert a teremtett világ rendszerezését ismeretével foglalkozik.

Keresztyén ember számára egyértelmű, hogy embert klónozni tilos! S ennek legfőbb oka az, hogy minden ember egyedi. Testilelki valónk, géntérképünk a Teremtő Isten ajándéka és alkotása, és az Istennek mindenki vel személys dolga van. Imádkozzunk azért, hogy a klónozással kapcsolatos kísérleteket hagyják abba!

H. L.

Cseri Kálmán: Isten kérdez

Gyakran teszünk fel Istennek kérdéseket: miért enged meg valamit? Meddig tart még egy próba? Miért van szenvedés az életünkben?, és a többi. Olykor azonban Isten kérdez minket. Kérdéseivel egyrészt eszmélteti, figyelmezteti az embert, másrészt pedig keresi, hívja. Isten (és Jézus Krisztus) minden kérdése mögött az Ő mentő szeretete van. Boldog az, aki becsületesen válaszol Neki. Cseri Kálmán lelkipásztor legújabb kötetében, amelynek a címe Isten kérdez, a pasaréti gyülekezetben 2002 őszén elhangzott evangelizációs sorozat ígéhirdetéseit ismerheti meg az olvasó.

Fiatalokról a Bibliából

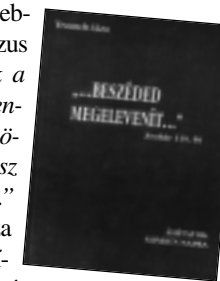
A Biblia tele van olyan történetekkel, amelyek nemcsak érdekesek, hanem tanulságosak is. „Az Ő (Isten) cselekedeteiből ismerteti meg magát még a gyermek is” (Példabeszédek 20,11a).

Azok az ifjak, akikről e könyvben szó van, többnyire jól indultak az életben. Fiatalon kezdtek keresni az Urat, és ahogy nőttek korban és természetben, úgy növekedtek a kegyelemben és Isten szeretetében, az Ő akaratának megismerésében is. Áldást nyertek az Úrtól, és Ő általuk töltötte ki áldását másokra. Jó lenne, ha minden gyerek tudná, hogy olyan neves emberek, mint József, Sámuel, Dávid és Dániel már ifjú korukban keresték az Urat. Az Úr Jézus, mint gyermek, és mint felnőtt mindannyiunk számára követendő példa. Kutassuk az Írásokat, mert azok Róla tesznek bizonyosságot.

Trausch Liza:

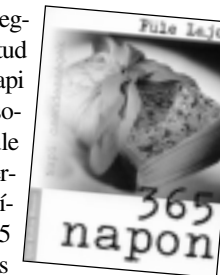
„... Beszéded meglevenít...”

A napi áhítatok, igemagyarázatok olvasása közben megtapasztalhatjuk, hogy Jézus személyesen nekem vagy neked szól. Nélküle bolyongunk mindannyian ebben a sötét világban. Jézus azt mondja: „Én vagyok a világ világossága: aki engem követ, nem járhat a sötétségben, hanem övé lesz az életnek világossága.” (János 8,12) Trausch Liza napi igemagyarázatai segítenek kijönni életünk sötétségéből a világosságra, amit Jézus hozott nekünk. Ha kijöttél már a világosságra, segít járni azon az úton, amely keskeny ugyan, és kevesen járnak rajta, de az életre visz. Kívánom, hogy e napi áhítatok segítsenek megtalálni az egyetlen igaz utat: Jézust, aki az Atyához vezet. Ha megtaláltad, engedd, hogy tanítson járnival!

Füle Lajos: 365 napom

A hívó ember napi kapcsolatban van Istennel. Ezt tanácsolja nekünk a Biblia, de az újjászületett ember, aki megtalálta Jézust, nem is tud meglenni az Úrral való napi közösség nélkül. E kapcsolat fenntartásában segít Füle Lajos, az evangéliumi verseiről ismert költő új áhítatos könyvecskéje, a 365 napom, mely személyes biznyságtétel is egyben. Lapjain az igei üzenetek mellett „magyarázatként” Füle Lajos szép és elgondolkoztató négy sorosait találjuk, szép illusztrációkkal, amelyek erősíthetnek bennünket és gazdagíthatják hitünket az év minden napján.

L. É.

GYEREKKUCKÓ

Kedves gyerekek!

*Ugye Ti is tapasztaltatok már,
 hogy mennyire szeret
 Benneteket az Úr Jézus?
 Miközben kiszínezték
 ezt a képet,
 gondoljátok végig
 (akár szüleitek segítségével),
 hogy milyen alkalmakra
 emlékeztek,
 amikor Jézus szeretetét,
 áldását éreztétek!*

Bibliai apróhirdetések

Nevezd meg, hogy a bibliai történetek szereplői közül ki adhatta volna fel az alábbi apróhirdetéseket!

1. Hajnövesztő szert vennék! – „Sürgős” jeligére
2. Harsonázni tudó papokat keresek sok gyaloglással járó munkára. – „Várostrom” jeligére
3. Hajóépítésben gyakorlott ácsokat felveszek. – „Szivárvány” jeligére

Megoldás:
 1. Sámson (Bírák könyve 16. fejezet)
 2. Józsué (Józsué 6)
 3. Noé (1 Mózés 6–8)

Talált tárgyak

A Talált Tárgyak Ókori Irodájában vagyunk. Nevezd meg a tárgyak jogos tulajdonosait!

1. Kőtáblák -----
2. Hosszú létra -----
3. Virágzó vessző -----
4. Parittyá lapos kővel -----

Megfejtés:
 1. Mózes (2 Mózés 31–32)
 2. Jákó (1 Mózés 28)
 3. Áron (4 Mózés 17)
 4. Dávid (1 Sámuel 17)

GYEREKKUCKÓ

Gyógyító forrásnál

Szép téli napon jutottunk el a testi-lelki gyógyító forráshoz Berekfürdőre a Megbékélés házában februárban tartott lelkigondozói konferenciára. A testi gyógyulást a mélyből felfakadó termásvíz segítette, mely csodálatos bizonyítéka Isten gazdag kincses tárának. Tapasztalhattuk, hogy Istennek gondja van az övéire, és minden szükségést megad gyermekeinek. Az igazi gyógyulás azonban nem a vízforrásnál keresendő, hanem pár méterrel odébb, ahol sok éve már az evangélium hirdetik. Isten ide is hívja gyermekeit, Jézus Krisztus által az örök élet reményében. „Jöjjetek én hozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és megterheltetek, és én megnyugozlak titeket.” (Máté 11,28).

A lelkigondozói hét témája az Úrtól kapott testi-lelki védőfegyverzet alkalmazása volt a sátán kísértése ellen. (Ef 6,10–20.) Az, amiről nemrég gyülekezetünkben is szólt az Ige hétről hétre: az igazság övének, a megigazulás mellvasának, a békesség evangéliuma hirdetése készségének, a hit pajzsának és az üdvösség sisakjának a használatáról. Mindez egybekapcsolva egy megigazító evangelizációval „Én vagyok a világ világossága” címmel. Jézus nélkül ennek a világnak nem volna fénye. Ő maga a fény. Győzedelmeskedett a világ gonoszsága felett, amikor kimondta a keresztfán: Elvégeztetett! Ott, akkor a sátán halálos sebet kapott.

Bőségesen adta tehát ránk áldását a lelkigondozói hét, bizonyára azért, mert bőséges lelki táplálékra volt szükségünk.

Kedves testvérem! Ha úgy érzed, hogy erőd elfogyott, és hogy senkitől nem kapsz segítséget, bátran kiálts imádságban az Úrhoz, mert Ő nem hagy bennünket elveszni, és mindannyiunknak küld segítséget.

Kiss Jenő – Kiss Jenőné Marika

Decemberi rajzpályázat*Eredményhirdetés***Kis ovis**

- I. Somogyi Dániel
- II. Pálúr Judit

Nagyobb ovis

- I. Kis-Jakab Gábor
- II. Somogyi Dorottya
- III. Pantó Blanka

Rajzoltak még:

Tolnay Ráhel, Tolnay Lea, Bottlik Emese

1. osztály

- I. Fogas Lívია
- II. Szikszai Eszter
- III. Balogh Sára

Rajzoltak még:

Szikszai Orsi, Császár Etus, Németh Orsi

2. osztály

- I. Pantó Anna
- II. Szatmári Mátyás

Családi különdíj:

Jeszenszky Soma, Tamási Zsófi

Rajzoltak még:

Fehér Jani és Árpi, Kiss-Pál Anna, Szikszai Attila, Varga Lilla, Nagy Noémi, Szentkirályi Kriszti

3. osztály

- I. Devich Réka
- II. Somogyi Virág
- III. Pálúr Johanna

Családi különdíj: Németh Lívია

Rajzoltak még: Császár Ilus, Szabó Emese

4. osztály

- I. Káli Henrietta
- II. Dénes Zoltán

Rajzkészség különdíj:

Vidra Dorina, Szolnoki Szandra

Gyermek missziói különdíj:

Molnár Izabella

5–6. osztály

- II. Hárjai László
- III. Németh László

Családi különdíj: Németh László

NAGYHÉT – HÚSVÉT – PÜNKÖSD ISTENTISZTELETI REND

**Április 14–19-ig minden este 6 órakor
nagyheti úrvacsorai előkészítő alkalmak.**

Április 6., vasárnap

de. 10 óra
felnőtt konfirmációi ünnepi istentisztelet

Április 18., Nagypéntek

de. 10 óra úrvacsorás istentisztelet
du. 6 óra úrvacsorás istentisztelet

Április 20., Húsvétvasárnap

de. 1/2 9 óra úrvacsorás istentisztelet
de. 10 óra úrvacsorás istentisztelet
du. 5 óra úrvacsorás istentisztelet

Április 21., Húsvéthétfő

de. 10 óra úrvacsorás istentisztelet

Június 8., Pünkösðvasárnap

de. 10 óra úrvacsorás istentisztelet
du. 5 óra úrvacsorás istentisztelet

Június 9., Pünkösðhétfő

de. 10 óra úrvacsorás istentisztelet

EGYÉB ALKALMAINK

Minden hónap első vasárnapján du. 5 órakor
ifjúsági istentisztelet.

Hirdetés szerint:

- **Apakör** havonta szombaton 4 órakor
- **Anyakör** kéthetente szombaton 4 órakor
- **Férfi bibliaóra** minden hónap első és harmadik keddjén du. 6 órakor
- **Pároskör** havonta hirdetés szerint
- **Nagymamakör** minden hónap második vasárnapján du. 1/2 4 órakor

FASORI HARANGSZÓ

A Budapest Fasori Református Egyházközség
időszakos kiadványa.

Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
1071 Budapest, Városligeti fasor 7.

Tel.: 342-7311
e-mail: fasor@uze.net

Kedves Testvérek!

Köszönjük leveleiket, postaládánkba várjuk a további javaslatokat. Következő számunk június elején jelenik meg (lapzártá május 23.).

A szerkesztőbizottság

Május 4. vasárnap de. 10 óra
Anyák napi istentisztelet

2003-ban tervezett gyülekezeti heteink

V. 05–09.

Felnőtt gyülekezeti csendeshét Kecskemét,
Emmaus-ház

VI. 23–28.

Konfirmandushét Tahitótfalu, Isten Tábora

VI. 30–VII. 05.

Kincskereső I. gyermekhét (1–3.o.) Tahitótfalu,
Isten Tábora

VII. 14–19.

Kincskereső II. gyermekhét (4–6.o.) Tahitótfalu,
Isten Tábora

VII. 28–VIII. 02.

Családos gyülekezeti csendeshét Kecskemét,
Emmaus-ház

VIII. 11–16.

Ifjúsági hét Tahitótfalu, Isten Tábora

VIII. 16–18.

Családos hétvége Tahitótfalu, Isten Tábora

Május 25. vasárnap de. 10 óra
Konfirmációi ünnepi istentisztelet

ÁLLANDÓ ALKALMAINK

Vasárnap de. 10 és du. 5 óra istentisztelet
de. 10 órakor istentisztelet gyermekeknek 3 korcsoportban

Kedd de. 10 óra bibliaóra
du. 1/2 4 óra „Kisifi” bibliaóra

Szerda du. 1/2 6 óra imaóra
du. 6 óra bibliai közösségi óra

Csütörtök du. 6 óra bibliaóra

Péntek du. 6 óra „Nagyifi” bibliaóra

Áldott feltámadási ünnepeket!